

for så mange Aar indenfor dette Antal, hvorom paalidelig Oplysning) have. I denne saaledes udfomne Marsindtægt fradrages først de Skatter, der saavel maa paahvile Tiendens og andre den sælles Gudsindtægt eller enkelte Gaarde paahvilende i uafselgte Byrder; Særskilthen foretages derefter i med det 25 dobbelte Beløb af den efter denne Beregning tilbageblevne samlede Marsindtægt. Som saaledes indbragte forklædes med 52 Stemmer mod 12.

Derefter fattes Lovforslaget (se Tillæg C) under Afstemning og vedtoges med 51 Stemmer mod 9.

Lovforslaget gaar nu til Landstinget. Man gik derefter til den sidste Sig paa Dagsordenen, som var:

Første Behandling af Forslag til Beslutning af Rigsdagen angående Statsregulativet for Finantsaaret 1869—70.

Landstingets Beslutning findes i Tillæg C. Sp. 197—98; Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 1001—1022.

Intet Vandringsforslag var stillt. Forslaget til Beslutning fattes under Forhandling.

Ordføreren (Sahler): Det jeg henviser til Betænkningen, skal jeg først tillade mig at gjøre opmærksom paa det Spørgsmaal, som i det foregaaende Aar havde Leilighed til at bibringe mig Hensyn til, hvad der under Forhandlingerne om denne Sag er senere fremkommet, og hvorpaa vi tro at maatte henlede Folkethingets Opmærksomhed. Da Statsrevisionens Betænkning foregaaende Aar forelaa for Udvalget fandt dette sig opfordret til at omtale og Folgende, hvorefter jeg med Formandens Tilladelse skal oplæse et Par Ord i Tillæg B) til Rigsdagstidenden for 1870—71 Sp. 1450 siges der, at Udvalgets Medlemmer mener, at det vilde være heldigt, om det Statsregulativet vedfattede Råd for regnskabet gaves en saadan Udvælgelse, at man deraf kunde se, hvorledes

Ragens Status var i Aarets forskjellige Maanedes. Naar den paa denne Maade var indvundet flere Aars Erfaring, kunde der med en vis Sandsynlighed paaregnes, paa hvilke Tidens af Aarets de stadig tilbagevendende Indtægtskilder indskyde, og med hvilke Beløb de staaende Udgifter paa anledning komme til Udbetaling. Deres Medlemmer ville vide, at der i det andet Thing i Aar er foresaldet en haift mærkelig Forhandling om nogle Meddelelser vedrørende Punkter, der i Aarets komne fra Statsboghølderiet i Seg behøver kun at minde om, at der var Tale om en bortkommet Million, isat den Million var tagen af Kassebeholdningen, og at det endvidere blev oplyst, at denne Million blev fundet igjennem fortægt, at der var Bidnesbyrd om, at man fuldstændig eller i alt Fald i høieste Grad tvænger til, at der tages Forholdsregler for, at man i Finantsbestyrelsen kan vide, hvorledes det staaer med Kassebeholdningen og med de foresaldende Udgifter til forskjellige Tider af Aaret. Det jeg henviser til Aarets Folkethinges Medlemmer til, hvad der herom er forhandlet i det andet Thing, hvilket navnlig findes i Nr. 72, 73 og 74 af det andet Things Tidende, særskilt Sp. 1109—1137, skal jeg med Formandens Tilladelse heraf oplæse, Ting, der vilde have Interesse for Folkethinget. Der er i den Udtalelse af den omværende Finantsminister, hvilkens Udtalelse findes i Landstingstidenden Sp. 1118 og hvortil det hedder, at det maaget ofte maad hendes Finantsminister, at han ogsaa nogen Tid før en bestemt Periode har videt, hvad der vil være den sande synlige Stilling for Finantskassen til den omtalte Forveien angivne Tid. Men dette er et Punkt, hvorom Finantsministeren umulig kan se jænne efter de Oplysninger, som foreslages for ham i hans Kabinet. Denne Udtalelse vil jeg meget hede Thinget om at lægge Mærke til; thi det betyde, og vistelig en høist mærkvaerdig Udtalelse. Ministeren seier nu til: „Thi, for at man skal kunne danne sig en Mening derom, kræves det for det Første et meget omfattende Kendskab til Omstændighederne med Hensyn til de i Aarets Lov anviste og betalte Udgifter, og med Hensyn til de Indtægter, der ere komne fra forskjellige